

Ett dystert framtidsperspektiv

Katrine Kielos artikel i Aftonbladet (25/11) ger ett trovärdigt men dystert framtidsperspektiv. Hon skriver om högerns (nya Moderaterna) nya strategi, att använda smutsiga personangrepp som politiskt vapen. En strategi som för tankarna till de amerikanska valen.

Visst kommer vi ihåg hur man beskrev Göran Persson, bilderna av en maktfullkomlig och självgod patron som härskade över sina undersåtar. Visst fanns det ett korn av sanning i bilden, men ingen avslöjade de bakomliggande motiven, den att angripa motståndaren med personangrepp istället för politiska argument i sakfrågor. Plötsligt blev hans politik inte längre intressant för väljarna, att han hade lyckats minska den stora statsskulden, som nu **Anders Borg** hyllas för. Nej den kritik som riktades mot hans person överskuggade allt. Under drevet mot Persson och Danielsson, blev det till slut så att det nästan kändes som om det var deras fel att svenskarna i Thailand drabbades av en tsunami. Vad gjorde Persson annandag jul? Vem ringde och vem sa vad till vem? Det var vad landets tidningar sysslade med under flera veckor. Men priset fick Danielsson betala.

Därefter **Mona Sahlin** och sedan **Håkan Juholt**. Drevet mot Juholt var i klass med skriverierna om Persson, kanske till och med värre (under en kortare och intensivare period). Jag är inte ensam om att undra vilken roll som Aftonbladets **Lena Melin** hade för och under drevet mot Juholt.

Det som oroar mig är att nästa års valrörelse ska domineras av personliga påhopp. Hittills har alliansen inte velat prata så mycket om sakfrågor, **Reinfeldts** utspel har hela tiden koncentrerat sig på frågan: Med vilka S ska bilda regering och försöker skrämja väljarna med att det blir V (skattehöjningar)

och SD (främlingsfientlighet). De smiter undan den stora frågan om välfärden. Det är viktigt att det inte bara blir **Jonas Sjöstedt** som försvarar välfärdsfrågorna.

Claudette Skilving